

szegedi ünnepi hetek

Sophie Devat szonetteje a tanásháza udvarán, este fél 9-kor.
A művelődésméleti nyári egyetem előadásai a Szegedi Biológiai Központban.
A harmadik szegedi táblakép-festészeti biennálé a

Képtárban és az Ifjúsági Házban, augusztus 20-ig.
Wieber Mariann jelmeztervező művész kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig.
Papp György grafikusművész tűzománcai a Palletta Galériában, augusztus 20-ig.
Gubcsi Attila festőművész kiállítása az ifjúsági házban, augusztus 31-ig.
Pannonhalmi Zsuzsanna kerámiai a Képcsarnok Gulácsy-termében.
A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Csongrád megyei paraszttáborok és népviseletek; Lucs-

képgyűjtemény; Móra-emlékszoba; A Fekete-házban: Vihart aratva — Csongrád megye munkásságának élete és harcai 1867—1945; Buday György élete és munkássága; Magyar katonai egyenruhák; a Vármúzeumban: Szeged múltja, jelene, jövője; a Kass Galériában: Bélyegkek, bélyegtervek, minis és maxikönyvek Kass János műhelyéből.
Nemzeti Történelmi Emlékpark (Ópusztaszer).
Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye (Tápe).
Kenderfonó gyártörténelmi kiállítás (Rigó utca 5—7.).
Paprikamúzeum (Szentmihálytelek).

„Varázsollak téged gyöngyös nagy mezőkkel”

Táncjáték a Dóm téren

Fehér Miklós funkcionális táncpadán utak, emelkedők, lejtők, kapuk (járások) övezik az üresen hagyott teret. Valahol útközben van ez a hely, ahol összefutnak a hegyek-völgyek között kanyargó ösvények, bárhol (mindenütt) a világon, de lehet, hogy túl az Óperenciás tengeren, s az Úveghegyen innen. Ahol emberek élnek, születnek, szeretnek, meghalnak. S mert nem mindig értik, mi, és miért, fogódzókat keresnek, magyarázatokat. Mitooszokat, rítusokat teremtenek, hitteket és félelemmel járnak, jókra és rosszakra osztják a világot, amit tényleg az ellentétek meg-megbomló egyensúlya kormányoz. A meséknek ezt a „volt egyszer, hol nem volt”-nyugodtság helyét is (ahol a Dóm megvilágított Máriaszobra a békét sugározza) félelmes háló keríti, rajta a Gonosz praktikáinak minden kelleke, kígyó, béka, gyík, kukik, pocok, halálfej. Íme, a (mese)játék helye, ahol összecsap majd a Jóság, Szépség, Tisztaság, meg a Gonoszság, Rűtság, Rontás.

aki nehezen viseli szerelmi gerjedelmét: „Aki léged szeret, / aki téged kíván, / én utánam járjon / minden éjszakán.” Megátkozta, elválasztja egymástól a szerelmeket, úgy tetszik, legyőzhetetlen. István világáig indul Annája után („hét határon túl is / megkereslek téged, / a lányomod poráról lesöpöröm az átkot”), s a mese végére megtöri a gonosz hatalmát, megégettetik a szerencsétlen pária, a szerelmek meg boldogan élnek, míg meg nem halnak...

legjobb, legkiforrottabb külföldi együttesének szigorú kötöttségű, éppen ezért rendkívüli táncstudást, mozgáskultúrát, fegyelmelzést igénylő táncművészetbezzeg nem applikált kiegészítő színpadi ötletet a rendező-koreográfus! Ez a darabrézlet ugyanis önállóan állt a lábán, hirdelve az eredeti néptánc diadalát.

Az összes többi, külföldiek által előadott betétet a Boszorkány (Juhász Róza), Anna (Ráckevei Anna) és István (Bubik István) az illető táncos kitalálta akciója fűszerezte, elénkítette. Így vált erényre a szűkség, s bizonyított, hozott anyagból is lehet dolgozni... A főszereplő színészek teljesítményén egyértelműen érződött, hogy magával ragadta őket az az intenzív alkotói légkör, amely jellemző a táncjáték megteremtésének — színházakban szokatlanul rövid — folyamatát. A színészi sokoldalúságról adtak szép bizonyítást mindhármán. Bubik adottságai, besorolhatatlan hangfekvése, különleges hangszíne, fizikai ereje itt igen jól érvényesült. Ráckevei Anna a lírai jelenetekben élt igazán. Juhász Róza — mindig. Vibrálóan izgalmas, érzékeny, szuggesztív egyénisége, tehetsége sütött a színpadról. (Imrik Zsuzsa tervezte hatásos, vörös-feketé jelmezét.)

Régóta tudhatni, hogy Novák Ferencnek, a táncszínházcsinálóknak, színpadi ötletekért nem kell a szomszédba menni; azt is, hogy a Dóm előtti deszkák, minden négyzetcentijét, az egész teret úgy ismeri, hogy előre meg tudja mondani: ha a színpad egy pontján ez és ez történik, a D szektor ötödik sorában így és így érez a néző... A hatalmas térbe rajzolt keresztirányú vonalások, lehetőleg gyertyával, a tömegjelenetek kimunkált térbeli alakzatai, az egész „ügy” szervezése, mozgatása arról szól, hogy Novák a szó nemes értelmében vett hatáseltérítésre. A finálét ezúttal tanítványaira bízta: az erdélyi és dél-alföldi táncok, a dús, mozgalmos színpadi tablók most sem tévesztették utat a közönség szívéhez. Foltin Jolánt sejtini a Boszorkányszombat és a gyönyörű lánytáncok koreográfusának, mindkét műfaj remekül illeszkedett a játékba.

Összefoglalásul? A bemutató hosszú tapsrendje, az első által megzavart második előadás közönségének kirtartása: beszédes.

Sulyok Erzsébet

Rigolettó békességhez juttat

Roberto Magri személyében tíz év óta először ismét nyugati, olasz operanékes lép a dóm színpadára. Szombaton délután, rekkenő hőségben gépkocsival érkezett Szegedre a ferihegyi repülőtérről. Sajnos, egyedül: tervezett útítársáról, kollégájáról, a bolgár Kaludi Kaludovról egyelőre nem tudni hol van, nem szerepelt a szófiai járat utaslistáján.

— Magri, Magri — széles mosollyal, pillanat alatt született barátsággal nyújt kezét, s máris meséli, a világban úgy hírlík, a magyar zenekarokkal, énekesekkel kellemes együtt dolgozni. Alig egy óra múlva, már próbál is, késő estig. Másnap reggel első benyomásairól kérdeztem.

— Ami a kollégákat illeti: valóban egészen kiválóak. Oberfrank karmester úrnak különleges „sugárzása” van, emellett hagyja az énekeseket énekelni, ami szerintem nem mellékes. A szoprán, Szücs Márta hángja egyszerűen gyönyörű, de a többiek is erőteljes, szép.

— Megismerkedett már a rendező hagyományosnak épp nem mondható elképzelésével?

— Eddig ez a hatodik féle Rigolettóm, de még csak hagyományos felfogásban adtam elő. Itt új, az eddigiék alapján szimpatikus módszerrel találkozom, nagyobb feladattal, hisz Békés András még jobban előtérbe helyezi a személyiséget, kiemelt jelentőséget tulajdonít neki.

— Pénteken bemutató. Nem tart attól, hogy túl rövid az idő a próbákra?

— És amikor az előadás napján érkezem? Nyolc nap rendhagyóan soknak számít, és mivel ezt a szerepet már többször alakítottam, bizonnyában nem lesz gond. Szá-

momra a Rigolettó különleges mű. Nem az alkalom kedvéért mondom, de ez a kedvencem. Ahhoz, hogy megtaláljam belső egyensúlyomat, csak él kell kezdenem énekelni. Békességhez juttatnak, nem is tudom, talán a széles, hőmpolygó mondatai. Nagyon szeretem a gyerekeimet, két lányom van, úgyhogy mélyen átérem az apa drámáját.

— Operaművészi életrajza 1980-ban kezdődött. Hogyan?

— Nem akartam énekes lenni. Tetszett a dolog, de csak szórakozásképp. Egyszer egy római étteremben Loris Gavarini karnaggal beszélgettünk, azt mondta: szép hangod van, miért nem tanulsz énekelni. Hogy ne okozz nekik csalódást, elkezdtem. Addig üzletember voltam.

— Harmincnyolc évesen állt át...

— Mindig is imádtam a zenét, csak korábban amatőrnek tekintettem magam, nem képeztem a hangom. Klarinétozni és szolfézt tanultam régebben. Egyébként

az éneklés is csak olyan munka végül, mint bármilyen más. Amikor énekelni megyek, ha van problémám, bezárom a házamba. Elég egy két hang, s mindent elfelejtetek, Rigolettóvá vagy bármilyen másá változom. Ez az éneklés igazi ereje.

— Pályája nehéz szerepekkel sűrűn tündélt: Luna gróf, Scarpia, Amonasro, Germont, Alfréd, Malatesta, Figaro — hogy csak néhányat említsék a legnépszerűbbek közül. Elégedett?

— Igen. Mindig jó kapcsolat volt a közönséggel, azt hiszem, mert igyekszem teljes szívvel énekelni, nem óvok a hangom, nem tartogatom a következő előadásra. Elsősorban Verdi-énekesnek mondanak, az ő darabjaiban azonban rengeteg a tartalom, értelem, így jól esik néha Donizetti, Rossini.

— Három énekversenyből kettőt megnyert, egyben döntőbe került.

— Hadd tegyem hozzá, úgy, hogy nem állt mögöttem senki. Pedig Olaszországban, hogy úgy mondjam, szokás pártfogóval indulni. Büszkélkedhetem viszont mestereimmel: Ferruccio Tagliavini, Carlo Bergonzi. Életem legnagyobb elismerését Antonietta Stellától kaptam: az Alarcosbál néhány sora olyannak tűnt szerinte, mintha Ettore Bastinianitól hallotta volna... Oriási hatással volt rám Gino Bechi, speciális Rigolettó-kurzusán vettem részt.

— Magyarországra Tagliavini mester ajánlotta, Failoni Nellynek.

— Failoni asszony olyan jelentős személyisége az operavilágnak, amilyen rendkívül kevés akad. Kért, hogy meghallgatna, tetszett neki, s íme itt vagyok. Remélem, meg fogom érdemelni ezt a megbecsülést. Mindent, mi tőlem telik, meg szeretnék adni a szegedi publikumnak.

Varju Erika

Anna-napi búcsú

Tegnap, az algyői Anna-napi búcsún délelőtt a népművészek kínálták kezük munkáját, délután hagyományörző népi együttesek tartottak lendületet bemutatót. Képünk a városi sokadalomban készült, mikor még bő volt a választék a bőr, gyékény, kerámia és egyéb portékákból

Váradvari esték

Majdnem az került a címbe, Váradvari esték — helyett. Tudniillik, a Bartók művelődési központnak az ünnepi hetek plakátjain szereplő rendezvényei jórészt elmaradnak. Magyarórázat van bőven: az áprilisban feltételes megállapodások alapján összeállított műsor több tervezett közreműködője utóbb nem találta elégségesnek a feltételeket, és elállt a szerepléstől. Ki a pénzt kevesellte, kinek a környezettel voltak problémái; a Tanulmány Színház például a Szentiványi álom előadásához négyhátszáz függőhínt használ — ezt nem lehetett hova tenni a váradvaron. Miután pedig ki-

derült, ki és mi nem jöhet a tervezettek közül, addigra az időpontok is eltolódtak, az újszegedi szabadtéri programok hetére már nem látszóttak észszerűnek új felkérések. Így tehát: lesz diaporámaest, multivíziós bemutató, csak nem a váradvaron a tanácsudvaron, szerdán este 9-kor. A műfaj jelesének (Dozvald János, Eifert János, Jung Zseni, Halmai László, Szabó András) munkáit láthatják az érdeklődők. A váradvaron majd augusztus 11-én és 12-én hallgathatunk régi zenét a Musica Antiqua, illetve a Kecskeméti Régi Zene Együttes előadásában.